

TDK-találkozó Egerben

Háztáji

1997. november 6-án – az egriek meghívására – *tanári felügyelet mellett*, Zalai Anita tanárnő vezetésével indult útnak kis csapatunk. A hallgatókat négyen képviseltük: Csiga Andrea, Kocsis Andrea, Kovács Krisztina és jómagam. Az út során – különösen Budapest és Eger között – sok figyelemreméltó észrevételt tettünk, mint például: „*De hol vannak a hegyek?*”; „*Túlmentünk*” (a vonat végállomása Eger volt...); „*Akkor itt lesz a Tankcsapda-koncert?*” és hasonló egyebek. Egerben az állomáson vártak minket leendő kísérőink, s a kollégiumi elhelyezést követően kezdetét is vette az ismerkedési est. A közkedvelt egri terméknek köszönhetően mindez vidáman, töri szakosokhoz illő hangulatban zajlott. Jókat táncoltunk, beszélgettünk, iddógáltunk. Érezhető volt, hogy az elkövetkező két nap igazán kellemesen fog eltelni.

Csütörtökön délelőtt 10 órakor kezdetét vette az előadásorozat. A konferenciát *dr. Kaló Ferenc* főigazgató-helyettes nyitotta meg, találóan Széchenyit idézve. Az első előadó *Mészáros Attila* volt, aki Szendrő várának XVI. század végi erődítési munkálatait dolgozta fel. Őt *Kovács Krisztina* követte; témája Lippa és Jenő átadása a velencei követjelentések tükrében. Ezután rövid szünet következett, ekkor lehetőségünk nyílt egy kis beszélgetésre az előadókkal. Harmadikként *Plébán János* következett, ő III. Napóleon és a sajtó viszonyáról beszélt. Külön érdekesség, hogy János francia forrásokat használt, és korabeli újságokat is átnézett – természetesen Franciaországban. A negyedik előadó szintén szegedi volt, *Csiga Andrea* a Horthy-kor oktatáspolitikájáról készítette TDK-dolgozatát. Ismét szünet, majd *Sepetán Róbert* lépett a pódiumhoz. Témája: 1956 eseményei Gödöllőn. Végül, de nem utolsó-

szorban *Tóth Péter* előadását hallgathattuk meg, szintén az '56-os eseményekről, a Life magazin különszáma alapján. Péter saját bevétele szerint túl idealizáltak és túl kommunista-ellenesnek találta a kiadványt. Az előadások után megnéztük az Egri Főegyházmegyei Könyvtárat, amiről csak superlativusban lehet beszélni. 130 000 kötet (köztük 34 kódex és 94 ősnymtatvány), 207 Mikes-levél és az ország egyetlen Mozart-levele található itt. A mennyezetet Kracker János Lukács és Zach József freskója látható a tridenti zsinatról. A bútorzat copf stílusú, tölgyfából készült, Lotter János egri asztalos munkája. Mindenkinek ajánlom a könyvtár megtekintését.

A hivatalos esemény befejeztével azonnal városnézésre indultunk. A lányok nem igazán tudtak őszintén örülni ennek, magas sarkú cipőben kellett megmászniuk az egri vár feljáróit. Némi külső segítséggel azonban ezt is megoldottuk. Kellemes és finom ebéd a Dorner étteremben, néhány óra szabadprogram, és már indultunk is a Szépasszony-völgybe. Be kell vallanom, ez volt a háromnapos rendezvény leghosszabb programja.

Másnap kissé nehezemre esett a felkelés... Délelőtt búcsút vettünk legújabb barátainktól, s a tavaszi vizontlátás ígéretével elindultunk vissza, Szegedre. Útközben felsővezeték-szakadás miatt másfélórás kényszerpihenőt tartottunk, majd – a teljes menetfelszereléssel végrehajtott hosszútávfutás világrekordját megdöntve – három percnyi időtartalékkal értük el a csatlakozást Szeged felé. Az eredeti tervekhez képest úgy félórával később értünk haza, fáradtan és éhesen, de rengeteg élménnyel és tapasztalattal.

Koteczki István

Háztáji

I. BELVEDERE LABDARÚGÓ-TORNA

A tizedik évfolyamába lépett Belvedere Meridionale című lapot március 26-án a Topolya sori sportcsarnokban egy labdarúgó-tornával köszöntötte a történelem tanszék. A torna iránti érdeklődést jelezte, hogy – a Belvedere szerkesztősege mellett – hat csapat szerveződött az évfolyamokból (az első- és másodéven kettő is!); és – a péntek délutáni időpont ellenére – sokan elkísérték a csapatokat, még a gyengébbik nemből is. A Belvedere-válogatott a legendás hírű *Jehova Tahói* történelem szakos sztár csapatból verbuválódott: a kapuban *Nagy Feri* és *Egész Tamás*; mezőnyben *Kovács Józsi*, *Forró Lajos*, *Döbör András*, *Jancsák Csaba*, *Nagy Tamás* illetve *Gárdián Zoltán* és *Bajdik Zoltán*. A mérkőzéseken *Pasztorek Róbert* és *Bozsoki Szabolcs* testnevelés szakos hallgatók dirigáltak. A kezdőrúgást nagy ováció közepette *Szegfű László* Tanár Úr végezte el.

Az A csoportba 3 csapat került: a *Harmadév*, a *Misi Nyilas* (4.) és a *Fehérterror* (2.). A sokkal erősebbnek ígérkező B csoportban lépett pályára a két első csapat, az *ABC 1919* és a *Dinamo Parthiscum*, a másodéves *Hattyasi Suttyók* – *Dr. Kovács Zoltán F. C.* és – természetesen – a Belvedere szerkesztői, *Jehova Tahói*.

Az A csoportban azonos pontszámmal végzett a Fehérterror és a Harmadév, de jobb gólkülönbséggel előbbi jutott a döntőbe. A másik csoportban igazi rangadókat láthattunk. Sajnos, a Jehovák gígaszi harcban 2-0-ra kikaptak a Suttyóktól, azokat viszont a leglátványosabban játszó antibolsevisták leckéztet-

ték meg (3-1). Az ABC első és a Suttyók második helye már biztos volt, amikor a tét nélküli utolsó csoportmeccsen a fel-támadó belvedereselek hősiességével kis híján meglepték az ABC-t (2-2).

A helyosztó meccseken a Jehova már igazi arcát mutatta. Az 5. helyért vívott találkozón fölényes biztonsággal 6-1-re ruházták meg a negyedéveseket. *Misi maradjon nyilas!* Csabuci góljai, Csárli bácsi gólpasszai, Döbör András és Kovács Józsi összjátéka, gólörömmük a legszebb időköt idézte az Ady térről. A Hattyasi Suttyók végeztek a 3. helyen. A döntőben, a két tizenkilences csapat rangadója esélyesebbnek tűnt az ABC, de – ahogy az a fociban lenni szokott – meglepetés született: a Fehérterror egyetlen góllal szerezte meg a győzelmet és a Belvedere-kupát.

A tornát tartalmas szakesttel zártuk az Alsóvárosi Tóth vendéglőben. Itt került sor a helyezésekért járó folyékony halmazállapotú és malátatartalmú jutalmak kiosztására. A legjobb kapus *Kovács Viktor* lett a hattyasiak közül, a gólkirály pedig a „fehérterrorista” *Nyéki Viktor* (5 góllal). A Belvedere-szerkesztők házi gólversenyében – a sztahanovista mozgalom sikereként – Döbör főszerkesztő úr végzett az élen három góllal.

A torna vitathatatlanul sikeresnek minősíthető. A mérkőzéseken minden csapatnál tapasztalható volt a nagy-nagy elszántság és a rendkívül sportszerűség. Sokan már a „harmadik féldőben” a Belvedere-kupa jövő évi folytatását, a majdani visszavágókat emlegették. Úgy legyen!

N. T.